ପୁନମ ଦେବୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ

ବନାମ

ଡିଭିଜିନାଲ ମ୍ୟାନେଜର, ନ୍ୟୁ ଇଣ୍ଡିଆ ଆସ୍ୟୁରାନ୍ସ କମ୍ପାନୀ ଲିମିଟେଡ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ଫେବୃଆରୀ 12, 2004

[ମୁଖ୍ୟ ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ଭି.ଏନ୍. ଖାରେ, ଏସ୍. ବି. ସିହ୍ନା ଏବଂ ଏସ୍.ଏଚ୍. କାପାଡିଆ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିବୃନ୍ଦ]

ମୋଟର ଯାନ ଅଧିନିୟମ, 1988

ଧାରା 149 (2) - ମୋଟର ଦୁର୍ଘଟଣା ଦାବି -ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ସମ୍ମୁଖରେ ବୀମା କମ୍ପାନୀ କୌଣସି ଯୁକ୍ତି ରଖିନଥିଲା କିମ୍ବା କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ଉପସ୍ଥାପନ କରିନଥିଲା ଯେ ଯାନର ଚାଳକଙ୍କର କୌଣସି ଲାଇସେନ୍ସ ନଥିଲା -ମୃତକଙ୍କ ଦାବିଦାର/ଉତ୍ତରାଧିକାରୀଙ୍କୁ କ୍ଷତିପୂରଣ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି -ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଏକକ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବୀମା କମ୍ପାନୀର ଆବେଦନ ଖାରଜ -ଏକକ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଣ୍ଣୟ ପାଇଁ ପ୍ରସଙ୍ଗ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ପରେ ଲେଟର୍ସ ପେଟେଣ୍ଟ ବିଚାରପୀଠ ଏହି ମାମଲାକୁ ଫେରାଇ ଦେଇଥିଲେ -ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହେଲା, ବୀମା କର୍ତ୍ତା ପାଇଁ ଉନ୍ମୁକ୍ତ ଥିବା ଏକମାତ୍ର ଆଧାର ମୋଟର ଯାନ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 149 (2) ରେ ଅନ୍ତର୍ଗତ -ଚାଳକଙ୍କ ପାଖରେ ଲାଇସେନ୍ସ ନଥିଲା ବୋଲି ପ୍ରମାଣ ଦାୟିତ୍ୱ ବୀମା କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଉପରେ ଥିଲା ଯାହା ସେ ନିର୍ବାହ କରିବା କରିବାରେ ବିଫଳ ହୋଇଥିଲେ -ଲେଟର୍ସ ପେଟେଣ୍ଟ ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦେବାରେ ଦୁଇଜଣିଆ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଙ୍କ ଖଣ୍ଡପୀଠ ତ୍ରୁଟି କରିଥିଲେ -ଦାବିଦାରଙ୍କ ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି ।

ନ୍ୟାସନାଲ ଇନସ୍ୟୁରାନ୍ସ କମ୍ପାନୀ ଲିମିଟେଡ୍, ଚଣ୍ଡୀଗଡ଼ ବନାମ *ନିକୋଲେଟ୍ଟା ରୋହାଗୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ,* **[2002] 7 SCC 456 ଏବଂ** *ନ୍ୟାସନାଲ ଇନସ୍ୟୁରାନ୍ସ କମ୍ପାନୀ ଲିମିଟେଡ୍* **ବନାମ** *ସ୍ୱରନ ସିଂହ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ,* **(2004) 1 SCALE 180 ଉପରେ ନିର୍ଭରଶୀଳତା ରଖାଯାଇଥିଲା ।**

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ଅଧିକାରିତା : ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 7191/2002 ।

ଏଲ୍.ପି.ଏ. ସଂଖ୍ୟା 1361/2000ରେ ପାଟନା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର 15.5.2001 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ରଞ୍ଜନ କୁମାର ଝା, ଏଜାଜ ମକବୁଲ ଏବଂ ବ୍ରଜ କେ. ମିଶ୍ର ।

ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଜେ.ଆର. ମିଧା, ନୀରଜ ସିଂହ ଏବଂ ପ୍ରଣବ କୁମାର ମଲ୍ଲିକ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା :

ଏକ ମୋଟର ଯାନ ଦୁର୍ଘଟଣାରେ ସଞ୍ଜୀବ କୁମାର ଝା ନାମକ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ଘଟଣାସ୍ଥଳରେ ମୃତ୍ୟୁ ଘଟିଥିଲା । ଫଳସ୍ୱରୂପ, ଆବେଦନକାରୀମାନେ ମୋଟର ଦୁର୍ଘଟଣା ଦାବି ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ, ଭାଗଲପୁରରେ ସେମାନଙ୍କର ଦାବି ଆବେଦନ ଦାୟର କରିଥିଲେ । ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ସମ୍ମୁଖରେ, ଉତ୍ତରଦାତା-ବୀମା କମ୍ପାନୀ ଟ୍ରକର ଡ୍ରାଇଭରଙ୍କ ପାଖରେ କୌଣସି ଲାଇସେନ୍ସ ନଥିଲା ବୋଲି କୌଣସି ଯୁକ୍ତି କିମ୍ବା କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ଉପସ୍ଥାପନ କରିନଥିଲେ । ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ 12.2.1999 ତାରିଖର ଏକ ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା 3,91,500 ଟଙ୍କା ପାଇଁ ଏକ ଆଦେଶ କରିଥିଲେ । ଅସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇ, ଉତ୍ତରଦାତା-ବୀମା

କମ୍ପାନୀ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଏକ ଆବେଦନ ଦାୟର କରିଥିଲେ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଜଣେ ମାନ୍ୟବର ଏକକ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଏହି ଆବେଦନକୁ ଏହି ଆଧାରରେ ଖାରଜ କରିଦେଇଥିଲେ ଯେ ଏହା ଅନୁରକ୍ଷଣୀୟ ନଥିଲା । ବ୍ୟଥିତ ହୋଇ, ଉତ୍ତରଦାତା-ବୀମା କମ୍ପାନୀ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଏକ ଲେଟର୍ସ ପେଟେଣ୍ଟ ଆବେଦନ ଦାୟର କରିଥିଲା । ଲେଟର୍ସ ପେଟେଣ୍ଟ ଖଣ୍ଡପୀଠ ମାନ୍ୟବର ଏକକ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଙ୍କ ଆଦେଶ ବାତିଲ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଏକକ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଣ୍ଣୟ ପାଇଁ ପ୍ରସଙ୍ଗ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ପରେ ମାମଲାକୁ ଫେରାଇ ଦେଇଥିଲେ । ଉକ୍ତ ରାୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ, ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ଅପିଲ କରିଛନ୍ତି ।

ନ୍ୟାସନାଲ ଇନସ୍ୟୁରାନ୍ସ କମ୍ପାନୀ ଲିମିଟେଡ୍, ଚଣ୍ଡିଗଡ଼ ବନାମ *ନିକୋଲେଟା ରୋହାଗୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ*, [2002] 7 SCC 456 ମାମଲାରେ ଏହା ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହୋଇଥିଲା ଯେ ବୀମା କମ୍ପାନୀ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା କ୍ଷତିପୂରଣ ପରିମାଣକୁ ଆପତ୍ତି କରିପାରିବ ନାହିଁ । ବୀମା କର୍ତ୍ତା ପାଇଁ ଏକମାତ୍ର ଆଧାର ଯାହା ଉନ୍ମୁକ୍ତ ରହିଛି ତାହା ମୋଟର ଯାନ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 149 (2) ରେ ଅନ୍ତର୍ଗତ । *ନ୍ୟାସନାଲ ଇନସ୍ୟୁରାନ୍ସ କମ୍ପାନୀ ଲିମିଟେଡ୍* ବନାମ *ସ୍ୱରଣ ସିଂ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ,* (2004) 1 Scale 180 ମାମଲାରେ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ କହିଛନ୍ତି ଯେ "କେବଳ ଅନୁପସ୍ଥିତି, ନକଲି କିମ୍ବା ଅବୈଧ ଡ୍ରାଇଭିଂ ଲାଇସେନ୍ସ କିମ୍ବା ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ସମୟରେ ଡ୍ରାଇଭିଂ ପାଇଁ ଡ୍ରାଇଭରଙ୍କ ଅଯୋଗ୍ୟତା, ବୀମାକାରୀ କିମ୍ବା ତୃତୀୟ ପକ୍ଷଙ୍କ ବିରୋଧରେ ବୀମା କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଉପଲବ୍ଧ ପ୍ରତିରକ୍ଷା ନୁହେଁ । ବୀମାକାରୀଙ୍କ ପ୍ରତି ନିଜର ଦାୟିତ୍ୱ ଏଡ଼ାଇବା ପାଇଁ, ବୀମା କର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ପ୍ରମାଣ କରିବାକୁ ପଡିବ ଯେ ବୀମା କରିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ଅବହେଳା ପାଇଁ ଦୋଷୀ ଥିଲେ କିମ୍ବା ଉପଯୁକ୍ତ ଲାଇସେନ୍ସପ୍ରାପ୍ତ ଡ୍ରାଇଭର କିମ୍ବା ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ସମୟରେ ଗାଡ଼ି ଚଳାଇବା ପାଇଁ ଅଯୋଗ୍ୟ ହୋଇନଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଯାନ ବ୍ୟବହାର ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ପଲିସିର ସର୍ତ୍ତ ପୂରଣ କରିବାରେ ବିଚାରବନ୍ତ ଯତ୍ନ ନେବାରେ ବିଫଳ ହୋଇଥିଲେ ।" ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ, ବୀମା କର୍ତ୍ତା କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ଉପସ୍ଥାପନ କରିନାହିଁ ଯେ ଯାନର ଚାଳକଙ୍କର କୌଣସି ଲାଇସେନ୍ସ ନଥିଲା । ଡ୍ରାଇଭରଙ୍କ ପାଖରେ କୌଣସି ଲାଇସେନ୍ସ ନଥିଲା ବୋଲି ପ୍ରମାଣ ଦାୟିତ୍ୱ ବୀମା କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଉନ୍ମୁକ୍ତ ଥିଲା ଯାହାକୁ ସେ ନିର୍ବାହ କରିବା କରିବାରେ ବିଫଳ ହୋଇଥିଲେ ।

ମାମଲାର ଏହି ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରେ, ଦୁଇଜଣିଆ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଙ୍କ ଖଣ୍ଡପୀଠ ଲେଟର୍ସ ପେଟେଣ୍ଟ ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦେଇ ତ୍ରୁଟି କରିଥିଲେ ।

ତେଣୁ, ଆମେ ଦୁଇଜଣିଆ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଙ୍କ ଖଣ୍ଡପୀଠର ଆଦେଶ ଏବଂ ରାୟକୁ ବାତିଲ କରିଛୁ । ଅପିଲକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି । ଖର୍ଚ୍ଚ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କୌଣସି ଆଦେଶ ରହିବ ନାହିଁ ।

ଆର୍.ପି. ଅପିଲକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଗଲା ।

<u>ଅସ୍ୱୀକରଣ</u>

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର:
ସୁବୋଧ ରାଉତ,
ଉପବିଭାଗ ଅଧିକାରୀ (ଅନୁବାଦ),
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।